

Volg UWV kritisch bij test arbeidsongeschikt

Joop van Zijl

Werkgevers kunnen er niet op vertrouwen dat de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid van hun (ex-)werknemers door uitkeringsinstantie UWV juist is. Vooral criteria voor toekenning van een WGA-uitkering (werkhervatting gedeeltelijk arbeidsgeschikten) of IVA-uitkering (inkomensvoorziening volledig en duurzaam arbeidsongeschikten) aan volledig arbeidsongeschikte werknemers zijn niet duidelijk.

Van alle toegekende uitkeringen in het kader van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) wordt ruim 80% toegekend wegens volledige arbeidsongeschiktheid. In dat geval zijn twee uitkeringen mogelijk. Werknemers die duurzaam arbeidsongeschikt zijn, krijgen een IVA-uitkering, werknemers die dat niet zijn een WGA-uitkering. Het verschil tussen beide uitkeringen is groot.

In de IVA ontvangt de werknemer een iets hogere uitkering dan in de WGA. Voor werkgevers is echter vooral van belang dat de WGA-uitkering hun tien jaar lang grote kosten oplevert, terwijl de IVA-uitkering hun niets kost. Is de werkgever eigenrisicodrager, dan moet hij de WGA-uitkering tien jaar lang zelf betalen. Dat risico is doorgaans verzekerd, maar verzekeraars maken in toenemende mate verlies op de gesloten verzekeringen en zullen de premie willen verhogen, te beginnen met de premies van de werkgevers die de schadelast veroorzaken.

Werkgevers die geen eigenri-

sicodrager zijn, betalen tien jaar lang een hogere gedifferentieerde WGA-premie aan het UWV. Voor grote werkgevers geldt dat deze premiestijging op dit moment ruim meer dan tweemaal het bedrag van de uitkering belooft.

Van duurzame arbeidsongeschiktheid is sprake als er een niet meer dan geringe kans op herstel is. De beoordeling van de duurzaamheid van de arbeidsongeschiktheid vraagt dus om een medisch oordeel.

Het UWV dicht aan ongeveer 75% van de werknemers die na twee jaar van re-integratie nog steeds volledig arbeidsongeschikt zijn een nog meer dan geringe kans op herstel toe, en kent aan hen een WGA-uitkering toe. Een percentage dat reeds op het eerste gezicht onwaarschijnlijk is.

Vervolgens zou het voor de hand liggen dat het UWV na verloop van tijd nagaat of er sprake is van herstel, om vervolgens de WGA-uitkering te verlagen. Dan wel opnieuw vast te stellen of er nog steeds sprake is van een meer dan geringe kans op herstel. Deze herbeoordelingen vinden echter slechts hoogst zelden plaats.

Het UWV doet alleen herbeoordelingen als de werknemer of werkgever daarom vraagt, een standpunt dat intussen door de rechter als onjuist is bestempeld. Het resultaat is wel dat in 2011 maar 8% van de WGA-uitkeringen werd omgezet in IVA-uitkeringen. De beoordeling van de duurzaamheid van de arbeidsongeschiktheid bij toekenning van de WGA-uitkering gebeurt bovendien uitermate slordig.

Werkgevers kunnen zich per volledig arbeidsongeschikte werknemer tonnen besparen door tijdig om herbeoordelingen te vragen en door bezwaar te maken tegen elke beslissing omtrent de WGA-uitkering.

Mr. J.P.M. van Zijl is advocaat in Tilburg.

**WGA-uitkering
betekent voor
werkgever tien jaar
lang grote kosten,
terwijl IVA niets kost**